

шипарласти-тѣ трънацы и да си отварятъ пѣтъ за напръдѣ. Злѣ добръ тѣ напръдвахъ, нѣ за новъи имѣ другарѣ — магарето бѣше съвсѣмъ усилено; отъ двѣ страны трънливы-тѣ вършини го шибохътѣ, магаре-то храбро го отблъсква съ дългы-тѣ си уши, мусурата му са раскървави, а тѣй още го тѣтрихъ безъ милость. Нѣ най сетиѣ бѣдно-то добитаче, като не можя веке да търпи болкы-тѣ, причинены отъ трънливы вѣйки и още отъ Николовъи ножѣ, захвана да ся съпротиви на водача си; вѣжъе-то стегна гръцмуля му; ножѣ-тѣ заигра посилено: спря ся на два-та крака и ревна колко-то можя съ магарешкый си гласъ.

— Стой! извика Желе, като ся спусти да му стисне зоткъ-тѣ, стой поразена гадино! Познавашъ ли ты Никола, че тозъ нашъ другарѣ ще ны издаде!?

Напразно го силахъ ту съ удряне, ту съ теглене да върви, нѣ то, упряно на прѣдны-тѣ си крака, остана непоклатено на мѣсто-то си.

— Зайнати ся пущина-та рече Никола, не ще, та не ще! Хай да ся осмади... сега кой да носи пакъ на грѣбъ тыя тѣжки дисагы....

Никола разгнѣвенъ захвана отново да го удря по главѣ-тѣ и да го бодѣ дѣто завърне; мага-